

Ülést tartott a III. kerületi tanács

Napirendjén a munkássztály helyzetének további javítása

Ide, utolsó ülését tartotta tegnap a szegedi III. kerületi tanács az alsóvárosi pártszervezet székházában. A tanácskozáson részt vett Ozvald Imre, az MSZMP Szeged városi végrehajtó bizottságának tagja, a pártbizottság osztályvezetője is. Vincze Antalnak, a III. kerületi tanács vb elnökének megnyitó szavai után a tanácsülés Zsódos Sándor elnökletével folytatta munkáját.

A tanácsülés Hernádi Jánosnak, az ideiglenes bizottság elnökének előterjesztése alapján megtárgyalta a munkássztály helyzetének megjavítására vonatkozó pártintézkedések végrehajtását a kerületben. Az előterjesztésben hangsúlyt kapott: a tanácsüléseken hozott határozatok a pártintézkedések szellemének megfelelően külön is megszabták az állandó bizottságok, a végrehajtó bizottság és a szakigazgatási szervek munkájában a konkrét feladatokat. Ezek közül külön is szólni kell azokról a hatá-

rozatokról, amelyek a lakóház-építkezések elősegítése érdekében születtek. A III. kerületi tanács intézkedést tett a Széll utca menti, a ságváritelepi és a hatyastelepi lakóház-építkezések megvalósítására.

A dolgozók elvárják a III. kerületi tanácstól, hogy az államigazgatás területén is javítsák a munkások, különösen a több műszakban dolgozók helyzetét. Ezért is született a III. kerületi tanácsnak olyan határozata, amely utasította az állandó bizottságokat, hogy továbbra is kísérik figyelemmel a pártintézkedések végrehajtását a szakterületüket érintő kérdésekben és folyamatosan ellenőrzik a szakigazgatási szervek ilyenirányú tevékenységét. Az elmúlt négy év alatt územekben, intézményekben, és tsz-ekben megfelelő módon és gyakorisággal ismertették a III. kerületi tanács soros munkáját és további feladatait.

Élénk vita követte az előterjesztést. Felszólaltak: Szil-

ládi Sándor, Felhő József, Csiszár Antal, Pálvölgyi Ferenc, Teleki Ferenc, Virág István, Szűcs Jánosné, Kószó József és Kuruczi István tanácsstagok. Több kérdésre Hernádi János, illetve Makra Mihály, a III. kerületi tanács vb elnöke helyettese válaszolt.

Ezután interpellációkra, bejelentésekre került sor. Tanács Antal szóvá tette, hogy Mihályteleken, a Lenin utcában a közikifolyó és a gyalogjárda építése húzódik. Sürgette, hogy egy kocsilejárót is sürgősen javíttassanak meg Mihályteleknek egy forgalmas pontján. Nagy Istváné azt kifogásolta, hogy a külvárosi részekben a gyalogátkelő-helyek sárosak, takarítatlanok. Teleki Ferenc javasolta, hogy a gyulatelepi villamoskiterőnél járdaszegítet kell építeni. Kormos Kálmán rendőr százados, mint meghívott vendég a kerületben levő kerékpárutak javítását szorgalmazta.

A tanácsülés Vincze Antal vb-elnök zárszavával ért véget.

A gyári közérzet bizonyítványa

Elsősorban kiken és min múlik, hogyan alakul?

A tárgyalóasztalt a Szegedi Kábelgyár pártvezetői ülők körül. Oskó Lajosné, az üzem csúcs-pártvezetőjének titkára, Kenéz András, Körörczi András, Lábdí Gizella, Varró György, a csúcs-pártvezetőség tagjai; itt van Száz Pál, az I-es. Lang Kálmán, a II-es és Czirok Győző, a III-as pártalapszervezet titkára. A téma az egyéni felelősség a pártmunkában. A gondolatok a műhelyekben járnak, ahol hajszálvékony és centinél vastagabb sokféle huzal, kábel készül. „Mert — így fogalmazza Oskó Lajosné — az itteni kommunista pártmunkája sem a levegőben lóg, célja van...”

A mindennapok sodrásában

A termelés eszköz abban, hogy a célt: az életkörülmények további javulását biztosítsuk. Tulajdonképpen a pártmunka módszereivel ezért segítik a termelést, a munkát. Sokrétű, bonyolult feladat ez a mindennapok sodrásában, hiszen emberekhez szól, nekik érvel, személyeket dicser vagy hibát bírál stb. Mivel az egész részekből áll, a pártalapszervezetek munkája tagjaikon, személyes felelősségükön múlik.

Vajon érvényesül-e és hogyan a személyes felelősség?

Három hónapja az egy pártszervezet helyett a munkahelyeknek megfelelően három alakult, fogott munkához. A gyakorlat már mutatja, hogy ez olyan helyes szervezeti intézkedés volt, amely jobb feltételt teremtett az üzemrészhöz, munkahelyhez kötődő párttevékenységhez. A pártalapszervezetek működési területük kérdéseivel behatóbban, részletesebben foglalkozhatnak.

Hangvétel

Vegyünk például a termelést, ami a párttagoktól egyéni példamutatást, s ehhez párosulva a nagyobb gazdasági eredményekért érveket is követel. Meg azt, hogy az ennek érdekében a párttaggyűlésen hozott határozat megvalósítását biztosítsák.

A párttagok általában helytállnak a munkában. Ha akad és akad kivétel, akkor azt sem hagyják szó nélkül. Eseteket mesélnek, amelyek a párttagok személyes felelősségébe vágnak. A hegesztők közül például egy párttag elhírtelenkedve, sebbel-lobbal otthagya a gyárat, s ez a magatartása negatívan hatott a többiekre.

K. J.

„A határozatok végrehajtásában jobban érvényesítsük az egyéni felelősség elvét a pártmunkában is.”

(Az MSZMP Központi Bizottságának kongresszusi beszámolójából.)

Később aztán megbánta, s ezt el is ismerte. Most megint a gyárban dolgozik és példázza: mindig megfontoltan kell cselekedni.

Akad párttag gazdasági tisztviselő, aki olykor ingerülten szót a munkásokhoz. A pártvezetőség tagjai beszéltek vele, s megmondták: a párttagok a párttagokról, sőt a pártokról az egyes kommunista magatartása alapján is véleményformálnak, az ingerültség, durvaság nem megengedhető, a megfelelő hangvétel kötelező. A megbízott elvtárs először azzal védekezett, ő azt a pártalapszervezeti határozatot tartotta szem előtt, hogy csökkenteni kell a selejtet. Később belátta, hogy az ingerültség, durvaság sem ilyen, sem más esetben így nem magyarázható, sőt egyenesen káros.

Ki és hogyan?

A nyílt, őszinte légkör egyre erősebb. A pártszervezetek, a gyári pártvezetőség, s maga a kommunista igazgató is ügyel rá, hogy ne idézhessék a közmondást: ne szólj szám, nem fáj fejem. A nyíltságot, őszinteséget példázza a pártszervezetek élete, s ez sugárzik szét a műhelyekbe, irodákba.

A pártvezetőségi üléseken immár természetes, hogy számonkérjük, ki miként teljesítette a rábízott feladatot. Nem egyszer — igen helyesen — még azt is megvitatják, milyen módon lehetett volna jobban eleget tenni a megbízatásnak. A határozatok végrehajtásának, valamint az adott pártmegbízatások végrehajtásának az ellenőrzése a taggyűléseken is honos. Ezek a fórumokon azonban — önkritikusan elismerte a gyári pártvezetőség — e tekintetben is rendszeresebben, tartalmasabban kell dolgozni. A gyárban a rez, az alumínium és a műanyagok tonnái dolgozzák fel. Van olyan kábel, amelynek mérete 500 forint. Ez már önmagában is mutatja, hogy a takarékoskodás, a minőség itt is száz és ezer forintokat

hozhat. A taggyűléseken erről is szó esett úgy, hogy a párttagoknak személyes munkájukkal, szavukkal még inkább pezdítoívé kell válniuk a gazdaságosabb termelésnek, az újításoknak, észszerűsítéseknek. A párttagok általában megfeleltek és megfelelnek ennek. Például kiváló újíto a kommunista Király Károly, Puskás János, Szép Lajos, Varró György, és Tari Sándor. Mind a kommunista, mind a párttagkülső műszakiak, ha a helyzet megkívánja, az üzemben maradnak akkor is, ha a műszakjuk befejeződött. Ez az immár „non stop” szolgálat — a párttagkülsők újságolták a műhelyekben — a kommunistákot indult el.

Ami indokolt

A pártmunkának és ezért általában személyes felelősséget érő és vállaló párttagoknak elsősorban szerepük van abban is, hogy a gyári közérzet valóban jó. Persze a közel 900 dolgozó között az étellel súrlódás is jár. Ezekkel menetközben tárgyilagosan, türelmesen foglalkoznak. A gyári közérzet bizonyítványához tartozik, hogy a tőrszárda mellé felzárkóztak az új munkások és megködték itt. A munkásvándorlás a kábelgyárban nem divat. S a korábban említett cél: a jobb élet- és munkakörülmények megteremtésében vannak biztató, elismerést érdemlő új sikerek, amiket a kommunista és a párttagkülsők együtt közös erőfeszítéssel értek el a munkában. Talán jól utal erre, hogy felfutott a termelés. Most egy év alatt 360 millió forint értékű árut adnak belföldre és külföldre. A minőség grafikonja is pozitív.

A gyári pártvezetőkkel folytatott hosszas eszmecsereben kiderült: mert indokolt, náluk is előre kell lépni a személyes felelősség érvényesítésében a pártmunkában, a határozatok végrehajtásában. Ennek feltétele, hogy körültekintően megvizsgálják, ki milyen pártmunkát végez. Azaz, személyes szabott feladatokat kell adni a párttagoknak, egyenlően elosztva a munkát. Jelenleg ugyanis akadnak még, akiket megpaktoltak társadalmi munkával, másoknak meg nincs megbízatásuk.

Nem vitás, hogy a személyes felelősség az általános kötelességekkel együtt a megbízatásokkal érvényesül igazán. Ez az út vezet ahhoz is, hogy megmaradjon, illetve tovább javuljon a gyári közérzet.

Morvay Sándor

Könnyebb, tartósabb

A műanyagok bevonulása egyre több iparágban hoz új eredményeket. Így van ez a Kenderfő- és Szövőipari Vállalatnál is, ahol, mint hírül adtuk, nem egészen fél évvel ezelőtt indultak s a közelmúltban sikerrel fejeződtek be a polipropilén monofiliszállal és a polipropilén hasított fóliával folytatott szineg- és kötélgyártási kísérletek. Az így előállított szinegek, illetve kötelek igen jó tulajdonságokkal rendelkeznek: könnyűek, nem szívják magukba a vizet, s ez igen alkalmassá teszi őket vizes helven, vagy akár vízben történő használatra is. Nedvesség hatására semmilyen károsodást nem szenved, sőt savakkal, lúgokkal szemben is ellenáll. Szakítószilárdsága igen magas, három-négyszerese a kenderkötél, illetve a nemesebb kenderkötél szakítószilárdságának.

Évről évre szépül a Sárga

Új üdülőházak — Jövőre befejezik a partvédelmet

A Sárgán, Szeged Tisza-Maros szögén fekvő üdülőtelepén az utóbbi években mind gyorsabb fejlődés tapasztalható. 1958-ban alakult a Tömörkény István üdülőtársulat, amelynek ma már 250 tagja s mintegy 800 ezer forint értékű közös vagyona van. Legértékesebb a több mint félmillió forint beruházással fűt kút, a telepen szerteágazó hálózattal, 150 kifolyóval. A kút percként 1050 liter vizet produkál s a csinosabbnál csinosabb víkendházak tulajdonosai közül sokan jobbnak tartják ezt a vizet a szegedinel.

A víkendházak. Van ott még néhány bódé és elavult épület, de ezek lassan eltűnnek, kicserélődnek. Modern, élénk színű, praktikus — a településrendnek megfelelően hatósági engedéllyel épült — házacskák szaporodnak sorban a jól kiképzett utak, utcácskák mentén. A 250 társulati tag közül 44 közül: vállalat, intézmény, s ezek már nagyobb kollektívák kirándulásaira szabott építményeket. Az idén 20 új üdülőház épült, s jövőre már eddig is ennél több épí-

tésére kértek engedélyt a társulat tagjai.

A telep középső részén iroda, óráház, raktár és nyilvános telefon van. A közös vagyon gyarapodását azon is le lehet mérni, hogy mi születik egy-egy évben. Az idén a töltés alatti út nagyobb részének kiépítése volt a legnagyobb munka. Ide 2500 fuvar anyagot szállítottak, de közben feltöltöttek hatalmas vízállásos gödröket is, ahová jövőre már szintén evíteni lehet. Bővítették a villanyhálózatot, a közlekedés szabályozására sorompókat állítottak fel, a rend és tisztség érdekében még több szeméttárolót építettek.

Az 1963-ban alakult partvédmű társulat — amelynek tagjai lényegében ugyanazok, mint az üdülőtársulat — 1964-ben 700 ezer, 1965-ben 880 ezer, az idén 600 ezer forintot költött az üdülőtelep mentén 900 méter hossznyi folyópart védelmi berendezéseire. Mintegy 20—25 ezer kéve rózsát, több ezer köbméter követ építettek be

a partba, s jövőre 540 ezer forint befektetéssel ez a munka végleg befejeződik. Megfelezik a rakoncátlan Tiszát, mely e védőmű megépítése előtt minden évben értékes területeket rabolt el a terjeszkedő üdülőtelepből. Természetes, hogy ebbe a nagyszabású munkába is bekapcsolódott az üdülőtársulat, amelynek több mint félmillió forintja fekszik a partvédműben.

A szegediek kedvelt kiránduló helye, élénk üdülőtelepe jövőre is tovább fejlődik. A napokban tartott közgyűlésén 192 ezer forintos költségvetési tervet hagyott jóvá a társulat. Ennek az összegnek kétharmada tagdíjból adódik, amit a társulat tagjai évenként fizetnek telepük berendezéseinek fenntartására, fejlesztésére, csinosítására.

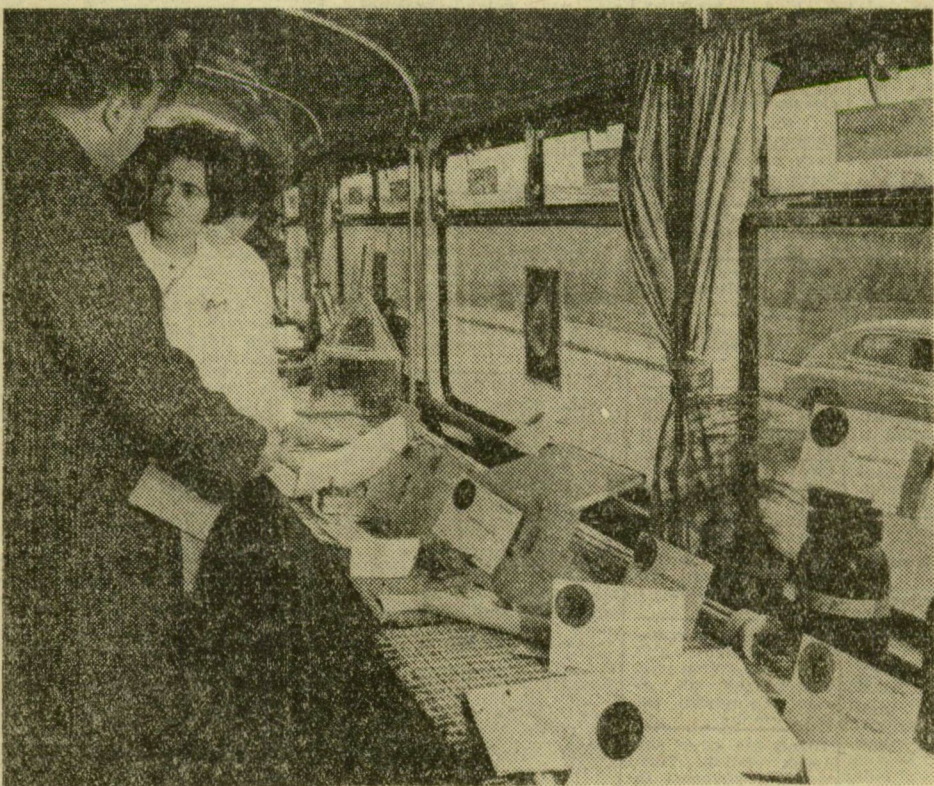
K. J.

Vízügyi szakemberek tanácskozása Szegeden

Tegnap délelőtt Szegeden tanácskoztak az Alsó-tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóságon Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megye ár- és belvízvédelmi összekötői. A napokban Hortobágyról jelentek belvízveszélyt, s a mostani bőséges esőzések hatására Csongrád megyében a vízjárásos legelőket és réteket is víz borítja. Cserebökényről, Pankotáról, Derekegyházaól, Alpárról és a hódmezővásárhelyi fennsíki térségből érkeztek a belvízzel kapcsolatos jelzések az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóságra.

Forgó Lászlónak, a vízügyi igazgatóság vezetőjének bevezetője után a megyei tanácsok, a rendőrkapitányságok, tűzrendészeti parancsnokságok és a honvéd-

ség képviselőit Hegyesi Ferenc főmérnök, árvízvédelmi csoportvezető tájékoztatta az árvízvédelmi művek helyzetéről. Kurucz Gyula főmérnök, vízrendezési csoportvezető ismertette az idei tavaszi belvíz után helyreállítási munkákat. Najmányi László, az Országos Vízügyi Igazgatóság főosztály-vezetője pedig ismertette a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézet statisztikai, meteorológiai és hidrológiai adatai alapján készített előjelzést. Ennek alapján 1967 tavaszán rendkívüli belvízi helyzet várható, és Csongrád megyében is fel kell készülni olyan mennyiségű víz elvezetésére, mint amely az idén tavasszal volt.

Anyagbörze-autóbusz

buszon mutatja be felleges árukészletét. Első alkalommal a Csepel Vas- és Fémművek bejárata előtt „ültették fel sátrukat”. Már az első órákban sok anyagbeszerző és más érdeklődő kereste fel a anyagbörze autóbusz elsősorban ipari centrumokat keres fel

Az Egyesült Izzólámpa és Villamossági RT anyagellátási főosztálya anyagbörze autóbuszon mutatja be felleges árukészletét. Első alkalommal a Csepel Vas- és Fémművek bejárata előtt „ültették fel sátrukat”. Már az első órákban sok anyagbeszerző és más érdeklődő kereste fel a anyagbörze autóbusz elsősorban ipari centrumokat keres fel